

Hoofdstuk 3

Lieve kleinkinderen voordat ik voor jullie dit hoofdstuk 3 uit de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' vanuit het Fries in het Nederlands ga vertellen (vertalen), wil ik, moet ik jullie eerst iets vertellen. Anders begrijpen jullie het niet.

Dit verhaal van 'Onder de wet – leven naar Gods geboden' staat in de bijbel, ook in Lucas 2.

Maar dit verhaal is lang niet zo bekend als de geboorte van Jezus en het verhaal van de herders en het verhaal van de wijzen uit het oosten.

Als jullie dit hoofdstuk 3 eerst niet gaan lezen vind ik dat ook goed. Dit hoofdstuk is niet zo spannend als de andere verhalen die over de geboorte van Jezus gaan.

Wisten jullie wel dat Jezus tot het volk van de Joden behoorde? Ja, hij was van geboorte een Jood. En dan moet ik jullie ook vertellen dat het Joodse volk één van de oudste volken in de hele wereld is. Het Nederlandse volk is lang zo oud niet. Nee, wij de Nederlanders bestaan nog maar een paar honderd jaar.

Het Joodse volk bestaat al duizenden jaren. Ze zijn niet uit te roeien, terwijl ze heel veel vijanden hebben.

Er zijn altijd mensen geweest die alle Joden wilden vermoorden. Dat was eeuwen en eeuwen geleden al zo en nu nog. Denk alleen maar aan Hitler, die tijdens de Tweede Wereldoorlog ook alle Joden wilde vermoorden.

Waarom lukte dat vroeger niet en nu nog steeds niet?(En nooit niet?)

Een vraag waarop de Joodse rabbi's (dominees) het volgende antwoord geven.

God die de wereld, de zon, de maan en de sterren gemaakt heeft, heeft duizenden jaren geleden met aartsvader Abraham een verbond gesloten. Uit het geslacht van Abraham, zo beloofde God hem toen, zou later de Messias geboren worden. De Messias die de schuld van alle mensen op zich zou nemen.

Dat had God in het paradijs al aan Adam en Eva beloofd.

Wij christenen geloven dat Jezus die Messias is. Maar de meeste Joden geloven dat niet. Nee, volgens hen moet de Messias nog komen. De Messias (een mens) zal dan koning worden in de stad Jeruzalem en de tempel, zoals koning Salomo die gebouwd heeft, zal in Jeruzalem herbouwd worden.

Die Messias zal dan een nieuwe koning David zijn die in Jeruzalem woont en die vrede en rechtvaardigheid zal brengen op de hele wereld.

Dat verbond dat God met Abraham sloot kreeg als teken dat alle pas geboren jongetjes op de achtste dag na hun geboorte besneden moesten worden.

Die besnijdenis is een kleine operatie die de vader met een mes moest doen. In oude tijden was dat een stenen mes.

Tegenwoordig worden pas geboren Joodse jongetjes nog altijd besneden, maar dan doet een dokter dat. Zelfs in tijden dat de Joden het heel erg moeilijk

hadden, dat ze werden vervolgd en gedood, bleef dit gebruik van de besnijdenis van pas geboren Joodse jongetjes in gebruik.

Ook al geloofden ze helemaal niet in het bestaan van God, toch werden pas geboren Joodse jongetjes besneden.

Maar voor vrome, godsdienstige Joden heeft deze besnijdenis een andere, veel diepere betekenis: zelfs een pasgeboren baby is een zondig mens en zijn verkeerde dingen, die hij later zal gaan doen, kan alleen weggenomen (vergeven) worden door bloed.

Lieve kleinkinderen, dit is moeilijk te begrijpen, hè. Ook ik, jullie pake Eelke begrijpt er niets van.

God, die ruim 2000 jaar geleden zijn zoon Jezus naar de wereld stuurde om daar vermoord te worden. Jezus die onschuldig was, moest aan het kruis op Golgotha sterven, zodat wij mensen, die in Jezus geloven, niet door God gestraft zullen worden. Nee, met je verstand kun je er niet bij. Je kunt en mag alleen maar geloven dat Jezus ook voor jou gestorven is en dat wij door Jezus na onze dood naar de hemel mogen gaan.

Dan ga ik nu verder met het verhaal over baby Jezus, zoals dat in de bijbel in Lucas 2 beschreven staat.

Hoofdstuk 3 - Onder de wet - Lucas 2 : 5 t/m 80 Leven naar Gods geboden.

Maria dacht de eerste week na de geboorte van haar kind Jezus veel na over de besnijdenis. Dit bloederig teken van Gods verbond met Israël was toch niet van toepassing op haar kind? Haar kind dat zonder zonde was! In het verbond dat God met zijn volk had gesloten, hoefde haar kind toch niet opgenomen te worden? Haar baby, haar zoon, die al van eeuwigheid Israëls God en Heer was? Maria verwachtte deze dagen een Godswoord dat deze wetten niet van toepassing zouden zijn op haar baby. Dat deze pijn en vernedering hem bespaard zouden worden. Maar er kwam geen openbaring. Niet in een droom en ook niet rechtstreeks van een engel.

En daarom werd op de achtste dag van zijn leven ook de baby van Maria besneden en kreeg hij de naam die de engel tegen Maria gezegd had: Jezus.

Een paar weken later bleek opnieuw dat de kleine Jezus, net zoals alle kleine kinderen, ook onder de strenge wetten van God viel.

Ook Jozef en Maria moesten voor Jezus een losoffer brengen, want hij was de oudste zoon van Maria.

Lieve kleinkinderen, jullie weten natuurlijk niet wat een “losoffer” is. In Israël moest volgens de wet van God voor alle eerstgeboren jongetjes (alleen de oudste zoon) een losoffer gebracht worden, want God was zo goed, dat Hij in plaats van dat jongetje te offeren ook tevreden was met een losoffer. Dat gold zowel voor mensen als voor dieren. En weten jullie wel wanneer en ook waarom zo’n losoffer ingesteld werd?

Nu dan moeten we terug naar een heel oud verhaal in de bijbel, n.l. die van de uittocht uit Egypte. Aartsvader Jacob was vanwege een hongersnood in het land Palestina, dat nu Israël heet, naar zijn zoon Jozef verhuisd, geëmigreerd, die onderkoning in Egypte was.

Veel jaren later waren alle nakomelingen van Abraham, Isaäk en Jacob, alle Israëlieten slaaf geworden in het land Egypte.

Het verhaal gaat dan verder dat Mozes, in opdracht van God, het volk Israël uit de slavernij bevrijdde en hen naar het land Palestina leidde. Maar dat ging niet zomaar. Nee, daar gingen 10 plagen aan vooraf, die het volk van de Egyptenaren zwaar troffen. Water dat in bloed veranderde, kikkers, steekvliegen, muggen, 3 dagen volkomen duisternis enz.

Pas na de 10^e plaag mocht het volk Israël het land Egypte verlaten. Weten jullie nog wat de tiende en de ergste verschrikking was?

In elk gezin in het land Egypte stierven die nacht alle oudste jongens. Alleen in de huizen met bloed op de deurposten, daar stierf niemand. Op bevel van Mozes hadden die avond daarvoor de vaders van elk gezin een lammetje geslacht en het bloed van dat lammetje duidelijk zichtbaar op de deurposten gesmeerd. Ja, dat was gebeurd in elk huis, waar deze mensen, de nakomelingen van Abraham woonden. Ja, diezelfde Abraham met wie God een verbond had gesloten. Een dag later, toen in alle huizen van de Egyptenaren een dode zoon was, smeekten de Egyptenaren Mozes of hij met zijn mensen het land wilde verlaten.

Na die vreselijke nacht met zoveel doden in de huizen van alle Egyptenaren heeft Mozes, in opdracht van God, het losoffer ingesteld.

Ja, ook de eerstgeboren jongens van de Joden, de Israëlieten, hadden de dood verdiend. Maar door het doden van een lammetje, dat als losoffer dienst deed, mocht de oudste zoon in leven blijven. In plaats van de oudste zoon werd een lammetje gedood.

Nu ga ik terug naar het verhaal van de geboorte van Jezus in Lucas 2.

Maria dacht zeer beslist dat een losoffer brengen voor haar baby Jezus niet hoefde. Jezus was Gods eigen Zoon, die later als hij volwassen zou zijn, als

koning op de troon van David zou zitten! Gods eigen Zoon die zonder zonde was, viel toch niet onder deze wet!

Maar een paar weken later bleek dat ook voor Jezus, net zoals voor alle kleine kinderen in Israël, in de tempel in Jeruzalem een losoffer gebracht moest worden.

Ook al begreep Maria het niet, toch ging ze met een blij gevoel op reis van Bethlehem naar Jeruzalem. Bracht zij niet vandaag, precies veertig dagen na zijn geboorte, haar zoon Jezus naar de tempel, naar het huis van God zijn Vader?

In die tijd van Jezus geboorte woonde er in Jeruzalem een oude man die heel erg uitzag naar de komst van de Messias. En dat was niet zonder reden.

Nee, deze oude man Simeon had een gezicht van God gekregen, dat is een soort droom, waarin hem door de Heilige Geest verteld was, dat hij niet zou sterven, voordat hij de lang verwachte, ja de door God beloofde Messias zou zien.

En op deze zeer bijzonder dag had God tegen hem gezegd dat hij vandaag in de tempel de Messias zou zien.

Toen Simeon in de poort van de tempel stond en Jozef en Maria met hun baby aan zag komen lopen, werd het hem ingegeven dat deze kleine baby de Messias was. Deze oude man twijfelde niet. Blij stak hij zijn armen naar Maria uit en stamelend vroeg hij: 'Mag ik Hem in mijn armen hebben? Ik weet wie Hij is en waarom Hij op deze wereld is gekomen. God heeft het mij zelf gezegd.'

Maria zag de blijde en schitterende ogen van deze oude man zag. Ze wist dadelijk dat hij de waarheid sprak. Stiekem had zij op een openbaring van God gehoopt. Maar nog voordat ze bij het altaar waren stond deze oude man hen al op te wachten. Weer iemand, die net zoals de herders, alles al wist en geloofde in dit Goddelijk kind. In groot vertrouwen legde ze Jezus in zijn armen en wachtte op wat hij zou zeggen.

En daar op het grote tempelplein, midden tussen al die mensen, stond de oude Simeon, met het Christuskind in zijn armen.

Simeon zag alleen maar het kind dat tegelijk ook zijn God was.

Alles om hem heen verdween naar de achtergrond, de tempel, het rokende altaar, de priester in zijn witte kleren.

Simeon zag alleen maar het kind dat tegelijk ook zijn God was.

En met een stem die van blijdschap trilde, sprak hij: *'God in de hemel, ik ben uw dienaar. Nu kan ik rustig sterven, want ik heb nu de Redder van deze wereld gezien. U heeft deze baby, Uw Zoon naar de wereld gestuurd om alle volken te redden. Hij is de held van uw volk Israël.'*

Maria hoorde wat de oude Simeon zei en was zeer verbaasd over wat hij profeteerde (voorspelde) over de toekomst van haar zoon.

Een koning zou hij zijn, had de engel tegen haar gezegd en soms zag ze haar zoon voor zich met een wrekend zwaard in zijn hand om alle vijanden van Israël van de aardbodem te doen verdwijnen. Hij zou Israël groot en vrij maken.

Maar, zou het allemaal anders zijn, nu ze de oude Simeon zo hoorde praten? Zou haar zoon dan niet op de troon van David zitten om te vechten en Israël vrij te maken? Maar zou hij de heidenen redden en hun blinde ogen openen? Zou hij niet alleen de Zaligmaker van Israël zijn, maar ook die van alle volken op de hele wereld?

Maria kreeg de baby Jezus weer in haar armen. En de oude Simeon? Hij zegende Jozef en Maria en het kind Jezus.

'En weet', ging de oude man verder, 'niet alles zal later mooi en vredig zijn. Veel mensen zullen door hem een nieuw leven krijgen. Maar andere mensen zullen tegen hem in verzet komen en zullen niet door hem gered worden. Nee, deze baby, de Messias, zal later als Hij volwassen is, bittere vijanden krijgen. Maria, er zal een tijd komen **dat er een zwaard door jouw ziel zal gaan**. Ja, jij zult veel verdriet en pijn hebben om je zoon.'

Alle blijheid die in Maria was, verdween als sneeuw voor de zon. Ze begreep er niets meer van. De engel Gabriël sprak tegen haar van koningsheerlijkheid en de herders van grote blijdschap voor het hele volk.

En nu deze oude profeet, hij profeteerde over vijandschap en het wrede zwaard. Toch moest het allebei waar zijn, want het goede en het kwade kwam van God. Maar het mensenhart van Maria was te klein om dit alles te begrijpen.

Een zwaard zou door haar ziel gaan.....

O God, niet om haar zelf. Nee Maria wou alles wel doorstaan, zij had alles, ja alles over voor haar zoontje Jezus, maar wat zou haar kind later moeten meemaken?

De tranen stonden Maria in de ogen en zij drukte haar baby stijf tegen zich aan. 'Gezegend ben jij boven alle vrouwen...' had de engel tegen haar gezegd.

Maria begreep er niets meer van.

Toen Jozef en Maria verder wilden gaan, richting het altaar waar de priester op hen wachtte, kwam er plotseling weer iemand op hen af. Een oude vrouw. Haar naam was Hanna en ze was al 84 jaar. Zij was al heel lang weduwe. Ja, als jong

meisje was ze getrouwd. Maar zij en haar man waren slechts 7 jaar getrouwd geweest. Toen stierf haar man.

Deze oude vrouw was dag en nacht in de tempel, waar zij met bidden en vasten God de Heer diende. En nu stond ze bij Maria die haar baby Jezus in haar armen had. Hanna boog zich over de kleine Jezus en plotseling begon ze heel luid God te loven en te danken. God, die nu eindelijk de gebeden van de mensen verhoord had. Zijn Zoon, de Zaligmaker was geboren en was nu in de tempel.

Hanna boog zich over de kleine Jezus en plotseling begon ze heel luid God te loven en te danken.

De mensen die om hen heen stonden luisterden naar Hanna haar blijde uitroepen en keken verbaasd van die oude vrouw naar de baby.

Toen schudden de omstanders hun wijze hoofden. Nee, deze baby was een heel gewone baby en die man en die vrouw die deze baby naar de priester brachten, waren ook maar heel gewone mensen. Niets bijzonders aan.

Deze baby, de lang verwachte Messias? Nee, dat kon niet waar zijn.

Het werd tijd voor het offer. Bij de kooplieden op het tempelplein kochten ze een paar duiven. Jozef en Maria waren niet rijk. Geld voor een schaap of een koe hadden ze niet.

Toen de plechtigheid van het losoffer voorbij was gingen Jozef en Maria met de baby weer terug naar Bethlehem.

Maria moest steeds maar weer denken aan wat de oude profeet Simeon over haar kind Jezus voorspeld had. Hoe zou de toekomst van Jezus er uit zien als hij groot en volwassen was geworden en zijn werk zou gaan beginnen?

Haar zoon zou 'heil', dat is geluk en genezing brengen aan alle volken op deze wereld, maar ook zou hij veel vijanden krijgen, vooral in Israël. Dit leek zo in strijd met elkaar en toch was het allebei waar. Maria geloofde dat God alles goed zou maken en zo liep ze verder naast Jozef richting Bethlehem, met haar Goddelijk kind stijf tegen zich aangedrukt.